

Milo Berlijn pleit voor de knipoog in Mens erger je niet

De samenleving is bedacht om het leuk met elkaar te hebben, maar in het dagelijks leven ergeren we ons dikwijls mateloos aan elkaar. Die rare kronkel belicht en becommentarieert Milo Berlijn in zijn theatershow Mens erger je niet. “Ik noem een éénbaansweg met uitwijkvakken een vriendelijkheidsweg.”

Stel, je hebt een heerlijk relaxte vakantie gehad op een zonovergoten Grieks eiland, arriveert op de luchthaven voor de terugreis en je moet achteraan aanschuiven in de rij, omdat maar twee van de vier incheckbalies open zijn. “Binnen de kortste keren raken mensen geïrriteerd en beginnen ze te foeteren.” Milo Berlijn zag het met eigen ogen gebeuren, terwijl hij zelf in die wachtrij stond. “Mijn eerste reactie: misschien had de vakantie voor een aantal nog een weekje langer moeten duren.”

Het bord door de lucht

Als horecaman in hart en nieren en scherp observator maakt Milo dit soort voorbeelden dagelijks mee. En de vraag is steeds dezelfde: waarom? Waarom dat korte lontje, waarom het ongeduld? En waarom doen we een gezelschapsspel en vliegt even later het bord door de lucht? Is het omdat iemand zijn pion steeds net naast het vakje zet, zwaar ademt of gewoon niet tegen zijn verlies kan (of een combinatie daarvan)? “Helemaal grappig wordt het, als dat spel ‘Mens erger je niet’ heet.”

Geen pesterij

Met rake anekdotes neemt Milo Berlijn zijn publiek mee langs de grootste bronnen van ergernis: horeca, vakantie, verkeer en getreuzel. Hilarisch? Reken maar. Herkenbaar? Meer dan je zou willen! Deze theatershow richt zich op grootste gemene deler, het gedrag van ons allen. Milo gaat de confrontatie aan met de zaal, ontregelt, prikkelt én biedt oplossingen.

Want waarom zou je je ergeren, wanneer je ook aardig kunt zijn en daar de waardering voor krijgt. “Hoe fijn is het als je in de auto even kunt uitwijken voor een tegenligger in zo’n apart vak. Een sympathiek handgebaar, een sympathiek handgebaar terug. Een kortstondig gevoel van verbinding. En weer doorrijden. Ik noem dat soort eenbaanswegen geen pesterij van een asfaltschuwe gemeente, maar ‘vriendelijkheidswegen’.”

Fijne avond

Oftewel, wijs een voorbijganger op een losse veter, durf bij iemand in de lift de kraag van zijn jasje recht te doen (ook al is het een vreemde). Op zulke momenten ontstaat er iets moois en ontwapenends in het menselijk contact. Een theatershow als ‘levensles’? Dat gaat Milo wat ver. “Ik ben al blij als de mensen bij het verlaten van het theater elkaar een fijne avond wensen.”